

Zpravodaj ROSA

Uvnitř tohoto vydání:

Hnutí za práva
otců a anti-
feminismus 2

Kdo hledá pomoc
nejčastěji: vdaná žena,
30-44 let 4

Národní akční plán
má pomoci v boji proti
násilí 6

Stále více žen si půjčují,
často z donucení 7

Projekt: Umění říci ne
Přečetli jsme: Klárka
bežky povídá 8

Přečetli jsme a využíváme
při práci s dětmi: 9

www.rosa-os.cz
www.stopnasili.cz

Nyní ROSU najde-
te i na Facebooku

Třetina žen v Evropě zažívá násilí, ROSU zná více než každý pátý v ČR

V Evropské unii zažilo fyzické nebo sexuální násilím celkem 28 % žen v průběhu 12 měsíců před průzkumem, který realizovala Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA). V ČR zažilo násilí 32 procent žen.

Fyzickému násilí v EU bylo celkem vystaveno 13 milionů žen. To odpovídá 7 % žen ve věku 18–74 let v celé EU. Celkem zkušenost s psychologickým násilím ze strany partnera má v ČR 47 % žen, v EU 43% žen. Kontrolující chování partnera zažilo 41 %, ekonomické násilí 16% a psychologické násilí zahrnující vyhrožování ohledně dětí ("připravím tě o děti", vyhrožování ublížením dětem, ublížení dětem) slyšelo celkem 8% žen, podíl žen se zkušeností sexuálního násilí je v ČR i EU 7%.

Nejzávažnější incidenty s sebou nesou dlouhodobé psychické důsledky, jako je deprese – 17%, úzkost – 35%, panické ataky – 10%, ztráta sebevědomí – 33, poruchy spánku – 19%, poruchy pozornosti – 7%, potíže ve vztazích – 17%. Mezi fyzické důsledky nejzávažnějšího incidentu (fyzického a/ nebo sexuálního násilí) patří modřiny a škrábance – 54%, rány, výrony, popáleniny – 12%, fraktury, zlomeniny, vyražené/zlomené zuby – 6%, otřes a další poranění mozku – 6% (EU 3%), vnitřní zranění – 3%, potrat – 3%. Co dotazovaným Evropankám pomohlo překonat nejzávažnější incident? Dosud zkušenost s násilím nepřekonalo – 20% žen, pachatel se omluvil/změnil – 4%, řekla o své zkušenosti ostatním – 8%, pomohla

podpora rodiny a přátel – 32%, profesionální podpora včetně specializovaného poradenství a terapie – 1%, obvinění/odsouzení partnera – 2%, rozvod, rozchod, odstěhování – 29%. Výsledky průzkumu FRA týkající se násilí na ženách vycházejí z osobních rozhovorů se 42 000 ženami ve všech 28 členských státech, s průměrně 1 500 rozhovory na jeden členský stát. A na koho se ženy obracejí, pokud hledají pomoc ohledně násilí ze strany partnera? Policii kontaktovalo – 8 % žen, nemocnici – 10%, lékaře, zdravotnické zařízení – 14%, sociální služby – 6%, azylové domy pro ženy – 2%, organizace podporující oběti – 1%, církev – 1%, právní služby – 9% žen obětí násilí. <http://fra.europa.eu>

TABULKA DOLE: Srovnání povědomí o specializovaných službách pomáhajících ženám obětem domácího násilí v ČR a v Rakousku na základě průzkumu v procentech, studie FRA, březen 2014. ROSU, která má celostátní působnost pouze u SOS linky, azylový dům a poradna je v Praze, znalo 22 procent dotázaných.

Table A4.1: Awareness of specialised organisations and services that assist women victims of crime (%)^{abc}

EU Member State		"Have you ever heard of the following organisations or services?"	Yes	No	Don't know
AT	1	Frauenhelpline (0800 222 555)	35	65	(0)
	2	Frauenhäuser	96	4	-
	3	Regionale Gewaltschutzzentren oder Interventionsstellen	42	57	(1)
CZ	1	ROSA	22	73	5
	2	proFEM o.p.s.	7	88	5
	3	Magdalenium o.s.	6	89	5

Hnutí za práva otců a anti-feminismus

Hnutí za práva otců existují již více než desetiletí a fungují jako volná sdružení aktivistů zejména v USA a Evropě. Cíle a poslání, která prezentují, se týkají zejména zajištění zdravého vývoje dětí prostřednictvím toho, že v rámci rodinného práva nebudou diskriminováni otcové. Některá sdružení za práva otců se staví také za snížení placení výživného na nezletilé děti a protestují proti tomu, že (dle jejich názoru) matky často vznášejí obvinění za domácí násilí.¹

Jako problematický se však jeví trend, že určitý segment hnutí za práva otců zavádějícím způsobem obviňuje ženské hnutí bojující proti násilí na ženách z toho, že vede válku proti všem otcům tím, že všechny muže označuje paušálně za pachatele násilí.² Taková tvrzení jsou zjevně neopodstatněná, jelikož feministické hnutí pouze poukazuje na to, že výrazná většina pachatelů domácího násilí jsou muži, což je fakt, který vychází z mnoha celostátních i mezinárodních dat, studií a výzkumů zabývajících se domácím násilím.³ Kromě toho se hnutí za práva otců snaží o zavedení legislativy „rovného rodičovství“ (v českém kontextu zejména střídavé péče)⁴, či zákonů, které jsou z hlediska rozhodování o svěřeni dětí do péče diskriminatorní vůči té straně, která návrh na rozvod podává⁵, aniž by přihlíželi k devastujícímu dopadu takových opatření v případech, kdy k rozpadu rodiny dochází právě v důsledku domácího násilí a/nebo v případech, kdy by takto mohlo být svěřeni dítěte do péče garantováno pachateli domácího násilí.

Hnutí za práva otců viditelně zvýšilo své útoky na feminismus jako prostředek diskreditace ženského hnutí, které se v souladu se svým cílem, jímž je podpora a ochrana žen a dětí, obětí domácího násilí, staví zcela jasně proti plošnému užívání střídavé péče a iniciativám, které takovéto postupy prosazují. Aby mohli dosáhnout svých cílů, musí se hnutí za práva otců označit za skupinu nespravedlivě obviňovanou feministkami tak, aby mohli otočit veřejné mínění proti ženskému hnutí a jeho postojům a tím si vytvořili snadnější cestu k prosazování střídavé či společné péče, což by však ve svém důsledku vedlo ke znevýhodnění obětí domácího násilí a jejich dětí a jejich dalšímu ohrožení. Tato metoda je v anglické literatuře označována jako *boundary push back* a je známá jako typická reakce „opozičního“ hnutí na vnímané ohrožení vlastních hranic. Jinými slovy, opoziční hnutí vzniká jako nástroj pro ovlivňování veřejného mínění na základě domněnky, že je nespravedlivě obviňováno původním hnutím.

Nebezpečí svěřování dětí do péče násilným otcům

Otázka svěřování dětí do péče je pro feminismus důležitá zejména z toho pohledu, že feminismus upozorňuje na fakt, že v případech domácího násilí mohou násilní partneři využívat pokračující kontakt jako nástroj umožňující další násilí vůči matce a/nebo dětem. Jinými slovy, společná či střídavá péče umožňuje pachatelům v násilí pokračovat. Navíc, pokud by byla střídavá péče

stanovena automaticky ve všech případech, tedy i v případech mužů, kteří se dopouštěli násilí na svých partnerkách a matkách jejich dětí, byl by tím naprosto popřen fakt, že násilím směřovaným vůči matce se otec dopouští i násilí vůči dětem. Mnoho dětí je v případech domácího násilí jeho svědky⁷ v důsledku čehož strádají, stávají se tím tedy také oběťmi násilí, přestože ne vždy musí být oběťmi přímými. Nicméně děti, které vyrůstají v domovech, kde dochází k násilí, se s větší pravděpodobností mohou stát i přímými oběťmi týrání a zneužívání a bez ohledu na to, zda samy zažily násilí nebo byly jen jeho svědky, mají tendenci vykazovat stejné psychické problémy a poruchy chování.⁸ V tomto kontextu je automatické rozhodování o střídavé péči nespravedlivé nejen vůči matkám, ale i vůči dětem, jelikož žádnému rodiči, který se dopouští týrání, zneužívání či zanedbávání dítěte by neměla být automaticky garantována možnost v takovém chování pokračovat. Pokud může být omezen kontakt s dítětem otcí, který se dopouštěl násilí na dítěti, proč by otcové, kteří se dopouštěli násilí na matce dítěte měli být vnímáni jako dobří rodiče, když taková forma násilí zanechává na dítěti také své důsledky?

Oběti domácího násilí čelí u soudů sekundární viktimizaci

To, že fáze separace je obdobím, kdy ženám a jejich dětem hrozí nejvyšší riziko eskalace násilí ze strany partnera, je již velmi dobře doloženým faktem. Vedle tohoto

nebezpečí čelí ženy v tomto období často také finančním potížím⁹ a stresu, který je spojen se soudními stáními. Tlak na střídavou či společnou péči tak může znamenat další zátěž v již tak náročnou situaci, jelikož žena, která se snaží uniknout z násilné situace je tak nucena v ní v důsledku střídavé péče zůstat a musí se tak nadále s násilným partnerem setkávat. Navíc, v rámci Evropské Unie chybí soudcům a dalším odborníkům¹⁰ dostatečné proškolení v oblasti domácího násilí¹¹, které by jim pomohlo více porozumět specifické situaci obětí a jejich dětí, které jsou v období odchodu z násilného vztahu zvláště zranitelné. Bez dostatečného školení odborníků jsou tak ženy vystaveny sekundární viktimizaci ze strany státních institucí.

Příběhy sekundární viktimizace obětí ze strany soudů jsou bohužel velmi časté. Zpráva organizace Safe Ireland popisuje příběh ženy, která byla obětí domácího násilí a jejíž násilný partner měl na základě rozhodnutí soudu (i přes jasné důkazy o probíhajícím domácím násilí) zajištěn kontakt s dětmi, na nichž se díky tomuto rozhodnutí mohl dál dopouštět násilí.¹² Takovéto příběhy se bohužel hojně vyskytují napříč celou Evropou. Oběti domácího násilí, které podaly žádost o rozvod a svěření dětí do své péče bývají často obviňovány z toho, že se jen chtějí mstít nebo že jsou psychicky labilní, jakoby soudy nevnímaly to, že domácí násilí je závažným porušením lidských práv a trestným činem. Zamítnutí těchto návrhů obětí domácího násilí však neznamená jen potvrzení porušování lidských práv, ale může mít i další velmi vážné důsledky pro matku i její děti, např. další týrání a násilí.

Co může dělat ženské hnutí?

V posledních letech zaznamenaly ženské organizace sílící vlnu odporu. Ženské organizace se neprávem staly terčem některých organizací za práva otců a jsou označovány za ty, které otce diskriminují. Některé soudy zamítají návrhy žen, které hledají ochranu pro své děti před násilnými otci.

Přestože jsou útoky některých organizací za práva otců

vůči feminismu vnímány do jisté míry stále spíše jako okrajový fenomén, musí se zejména ženské organizace, které se často stávají terčem těchto útoků, vážně zabývat hrozbami, kterým feminismus a cíle, jichž již dosáhl, čelí. Ženské hnutí má dlouholeté kořeny a jelikož jeho budoucí vývoj nebude snadný, je potřeba vyhodnotit výzvy, před kterými stojí a vytvořit strategie zapojení všech klíčových stran, včetně

politiků, zákonodárců a široké veřejnosti při překonávání výše zmíněných překážek. Z hlediska svěřování dětí do péče, veřejnost není dostatečně informována a aktivizována v problematice domácího násilí na matkách jeho důsledcích na děti a

toto téma proto musí být zahrnuto do probíhající feministického diskurzu. Do této diskuze musí být zahrnuti také politici stejně jako soudci a státní zástupci tak, aby byla zajištěna plná ochrana obětí před násilím.

Autorka: Barbara Stelmaszek, Rakousko

Publikováno v Fempower 2/2013 N°24

Originál dostupný na www.wave-network.org

Překlad: Branislava Marvanová Vargová

- 1) Washington Post (28 August 2013). http://articles.washingtonpost.com/2013-08-28/local/41535971_1_rights-group-rights-movement-terry-mcaulffe.
- 2) Crowley, Jocelyn Eise. Fathers'Rights Groups, Domestic Violence nad Political Counter-mobilization.
- 3) Women against Violence Europe (WAVE). (March 2013). WAVE Country report 2012: Reality Check of Data Collection and European Services for women and Children Survivors of Violence – A Right to Protection and Support? http://www.wave-network.org/sites/default/files/02%20WAVE%20COUNTRY%20REPORT%202012_0.pdf.
- 4) Poznámka překladatelky
- 5) Washington Post. (28 August 2013). http://articles.washingtonpost.com/2013-08-28/local/41535971_1_rights-group-rights-movement-terry-mcaulffe
- 6) Crowley, Jocelyn Eise. Fathers'Rights Groups, Domestic Violence nad Political Counter-mobilization.
- 7) Haaland, Thomas et al. (May 2005). Vold i parforhold – ulike perspektiver Resultater fra den forste landsdekkende undersokelsen i Norge. <http://nibr.no/filer/2005-3.pdf> ,
- 8) Haarr, Dr Robin n. And Dr. Milika Dhamo. (March 2009). Domestic violence in Albania: A National Population-Based Study.
- 9) Women against Violence Europe (WAVE).(2009). The Poverty Risks of Women Affected by Violence and Their Children : Report on Socio-economic Situation in Austria. www.wave-network.org/sites/wave.local/files/wave_povertyreport.pdf
- 10) European Institute for Gender Equality. (2012). Review of the Implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States: Violence against women Victim Support. www.eige.europa.eu/sites/default/files/Violence%20against%20womenVictim%20supportMain%20Findings.pdf.
- 11) Školení je buď poskytováno, ale není povinné nebo běžně navštěvované, případně není dostupné vůbec. Zdroj: Unated Nations Secretary-General's Database on Violence against Women.Country pages. <http://sgdatabase.unwomen.org/home.action>
- 12) Safe Ireland. (2013). On Just One Day: The 6th of November 2012. <http://www.safeireland.ie/wp-content/uploads/On-Just->

Kdo hledá pomoc nejčastěji: vdaná žena, 30-44 let

Ženy, které přicházejí řešit svůj problém s domácím násilím, jsou ve více než polovině případů vdané. Nejčastěji žijí v manželském svazku 5 až 10let (31% žen). Z našich dat vyplývá, že v roce 2013 mělo 100,0 % našich klientek, obětí domácího násilí, zkušenost s psychickým násilím, 78,5 % žen, obětí domácího násilí, mělo zkušenost s fyzickým násilím, 65 % žen, obětí domácího násilí, mělo zkušenost s ekonomickým násilím a 43 % žen zažilo sexuální násilí.

Ročně se průměrně na Informační a poradenské centrum ROSA obrací okolo 230 žen. Již v roce 2011 jsme zaznamenali nárůst klientek o 25 %. V roce 2012 nárůst pokračoval o

12 % – na 292 nových klientek (802 opakovaně). V roce 2013 se dostavilo do poradny 238 nových klientek, k opakovaným konzultacím v roce 2013 přišlo celkem 591 žen, kterým bylo poskytnuto 7050 půlhodinových konzultací/úkonů.

Již v roce 2012 jsme zaznamenali nárůst krizových intervencí na linkách o 20 procent a to jak na pevné lince, mobilní lince, ale zejména prostřednictvím internetového – e-mailového poradenství. V roce 2013 pokračoval mírný nárůst hovorů o 5 %. Prostřednictvím telefonické krizové pomoci bylo poskytnuto 1.186 intervencí na pevné lince, 640 intervencí na SOS lince 602 246 102, prostřednictvím mailu 1.332 intervencí – celkem tj. za službu 3 158 krizových inter-

venčí. Služba Azylový dům poskytla v roce 2013 pomoc 16 ženám obětem domácího násilí a jejich 19 dětem.

Aktivně hledat pomoc v případech domácího násilí nejčastěji přicházejí ženy, s tím jak stoupá věk v době mateřství, ve věkové skupině 35 – 39 let (29,1 %), dále pak následují kategorie 30 – 34 let (24,2 % žen) a 40 – 44 let (13,9 % žen). Toto věkové rozložení se opakuje i v předchozích statistikách za předcházejících šest let.

Mezi oběťmi domácího násilí jsou nejčastěji zastoupeny ženy se středněškolským vzděláním (46,6 %), následují ženy s vysokoškolským vzděláním (36,8%). Podíl SŠ a VŠ vzdělaných žen dlouhodo-

bě roste. V naší sondě muži, kteří se dopouštějí násilí na svých partnerkách, mají nejčastěji vysokoškolské vzdělání (37,2 %), těsně následovány středokoškoláky (33,6 %) a muži vyučenými (21,5 %).

Čtyřicet dva procent žen je zaměstnaných. Další statisticky významnou skupinu tvoří ženy na mateřské dovolené – 26 %. Další 18,4 % žen není ekonomicky aktivních či je vyloučeno z trhu práce (studentky, nezaměstnané ženy, ženy v důchodu, ženy v domácnosti). Celkem v úplné či částečné ekonomické závislosti na svém partnerovi tedy žije 44,4 % žen – obětí domácího násilí.

Z našich dat vyplývá, že v roce 2013:

* 100,0 % našich klientek, obětí domácího násilí, má

zkušenost s psychickým násilím

* 78,5 % žen, obětí domácího násilí, má zkušenost s fyzickým násilím

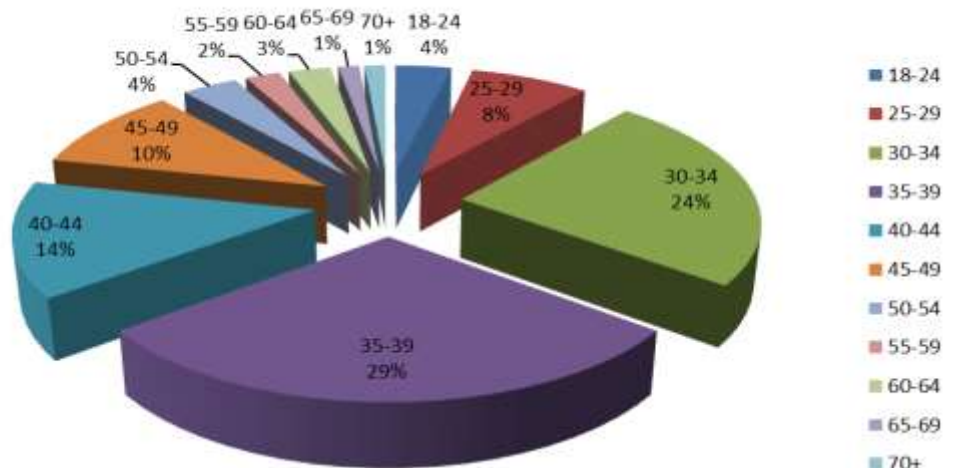
* 65 % žen, obětí domácího násilí, má zkušenost s ekonomickým násilím

* 43 % žen, obětí domácího násilí, má zkušenost se sexuálním násilím

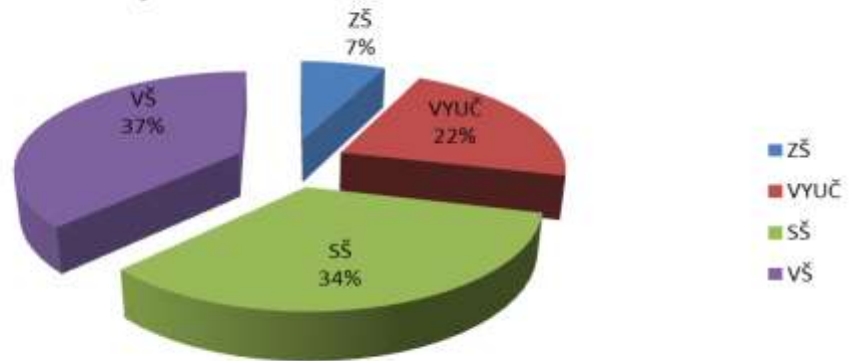
Všechny ženy ze sociologické sondy se setkaly s psychickým násilím. To má nejčastěji podobu ponižování, zesměšňování, snižování a shazování, ale i vydírání a zastrašování. Ženy se ale setkávají i s hrubými a vulgárními nadávkami, kontrolou, zákazy, příkazy, omezováním (nesmí chodit k příbuzným, nesmí mít přátele, některé nesmí chodit do práce, jejich cesta z práce domů je kontrolována, je jim kontrolován telefon, partner je sleduje). Jejich partner jim vyhrožuje ve 38 procentech případů zabitím, ve třetině případů sebevraždou. S ponižováním se setkalo v letošní sondě 93,3 % žen, vydírání, zastrašování slyší 85 % žen. Kontroly, zákazy a příkazy poznalo 77 % žen. S omezováním a izolací má zkušenost 59 % žen. Se stalkingem má zkušenost 6,3 % našich klientek.

S fyzickým násilím se setkalo 78,5 % žen, což je o 1,5 procenta více než v roce předchozím. Nejvíce žen se opět setkalo s opakovaným fackováním (44 % žen), s bitím a ranami pěstmi (36 % žen), škrnceno bylo 83 žen (35 %), sraženo bylo 30 % žen, zkopáno 15 %. V těhotenství je bito 17,5 % žen. Z toho 8 žen bylo surově bito v pokročilém stadiu těhotenství. MH

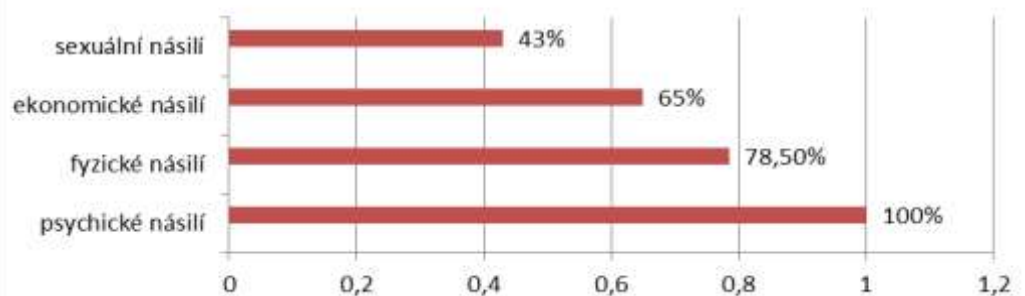
Věk žen, obětí domácího násilí, 2013

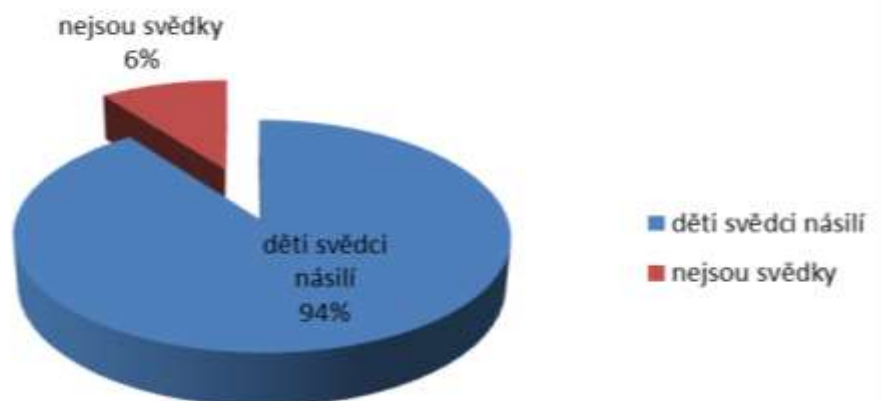
Vzdělání pachatelů domácího násilí, 2013

Zkušenost s formami násilí

Děti, svědci násilí, 2013

Národní akční plán má pomoci v boji proti násilí

Výbor pro prevenci domácího násilí při Radě vlády pro rovné příležitosti žen a mužů

funguje již od 1. ledna 2008, jako poradní orgán Rady. Ve Výboru jsou zastoupeni členky a členové nestátních neziskových organizací (NNO), členy jsou zástupkyně a zástupci ministerstev a dalších subjektů.

Výbor připravoval dva roky návrh Národního akčního plánu prevence domácího násilí (NAP DN), a pak jej předložil Radě vlády pro rovné příležitosti žen a mužů, která jej schválila dne 23.10.2010 a předložila ho Vládě k projednání.

Usnesením Vlády ČR ze dne 13. dubna 2011 č. 262 byl tento NAP DN přijat na roky 2011 - 2014.

Aktivity NAPU jsou zaměřeny na tyto oblasti:

*Podpora osob ohrožených domácími násilím

*Ochrana dětí ohrožených domácími násilím

*Práce s násilnými osobami

*Vzdělávání a interdiscipli-

nární spolupráce

*Společnost a domácí násilí

*Analýzy a studie

*Legislativa

NAP DN obsahuje 32 úkolů, které jsou uloženy jednotlivým resortům a měly by přispět k prevenci tohoto jevu.

Bohužel všechny úkoly dané v NAPu splněny nebyly (viz připravovaná Souhrnná zpráva za rok 2013) jako např. stále není zavedena celostátní bezplatná non-stop linka pro oběti domácího násilí, je nedostatek utajených azylových domů pro ženy, oběti DN s komplexní pomocí. (V ČR jsou pouze 4 azylové domy s utajenou adresou).

Jedná se zejména o nedodržení standardů uvedených v Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (jedno místo ve specializovaném zařízení pro oběti domácího násilí na 10 000 obyvatel, jedno centrum pro oběti sexuálního násilí na 200 000 oby-

vatel. Stále chybí celospolečenské odsouzení DN, stále je někdy domácí násilí zlehčováno, často nebývá domácí násilí kvalifikováno jako trestný čin, nebere se v potaz při soudních projednáváních, nebere se v potaz při svěřování dětí do péče.

Násilí bývá často zlehčováno, dochází k nepochopení při rozhodování soudců a soudních znalců.

Jako příklad uvádím příběh týrané ženy a jejích dvou předškolních dětí, svědků domácího násilí, kterým bylo předběžným opatřením nařízeno, že je matka musí otci předávat na dobu 6 dní, ač byla tato matka s dětmi v utajeném azylovém domě ROSA!

V současné době probíhá příprava NAPu DN pro další období a sice na roky 2015 - 2018. Tento akční plán by měl být připraven k projednání v termínu do 31. prosince 2014.

Struktura akčního plánu by měla být rozdělena na analy-

tickou a úkolovou část. Dosa- vadní oblasti NAPu budou ob- saženy v příštím akčním plánu, i když tam budou zahrnuty i nové oblasti, tak, aby došlo k propojení s Istanbulskou úmluvou. (Jedná se především o zahrnutí stalkingu a znásil- nění). Nový akční plán by měl přispět k naplnění opatření, která jsou uvedeny v Istanbulské úmluvě, ke které se zatím ČR bohužel nepřipoji- la.

Úmluva Rady Evropy o pre- venci a potírání násilí vůči že- nám a domácího násilí, byla přijata v Istanbulu dne 11.5.2011. V platnost vstoupí po završení ratifikačního pro- cesu a to od 1. srpna 2014, kdy ji ratifikovalo 11 členských stá- tů Rady Evropy.

ČR zatím tuto Istanbulskou úmluvu nepodepsala a patří tak k sedmi zemím EU a třinácti zemím Rady Evropy, ve kte- rých zatím nedošlo k ratifikaci.

Zdena Prokopová, ROSA

Stále více žen si půjčuje, často z donucení

Mezi žadateli o různé půjčky převažují v Česku ženy. Úměrně tomu roste i počet žen, které mají následně problémy se splácením. Stále více žen se ocitá pro problémy se splácením i ve vězení či čelí obvinění z úvěrového podvodu. Často přitom i z důvodů domácího násilí.

Ženy tvoří polovinu klientek různých poraden pro lidi ve finanční tísní. Současně se trvale zvyšuje počet žen v českých věznicích. Většina se za mříže dostala kvůli půjčkám, které pak nebyly schopné splácet.

Zatímco v roce 2001 bylo za mřížemi 789 odsouzených a obviněných žen, o deset let později jich už bylo dvakrát tolik, uvádí statistiky.

Typickým žadatelem o půjčku je žena ve věku 40 až 45 let, která nejčastěji využívá střednědobou půjčku v průměrné výši 70 až 100 tisíc korun, vyplývá ze statistických údajů České spořitelny. Nejvíce půjček si berou obyvatelé Severní a Jižní Moravy, Prahy a Severních Čech.

Nový jev – ekonomické násilí

Azylové domy po celé České republice jsou zaplněny ženami, které mají problémy se splácením úvěrů a různých půjček. Prakticky každá naše klientka musí řešit problémy s financemi potvrzují ředitelé a ředitelky azylových domů.

V současné době, právě ve spojitosti s úvěry a různými půjčkami, se v Česku projevuje nový jev – ekonomické násilí.

Partner mne donutil i bitím, abych si vzala půjčku sto tisíc, svěřila se třicetiletá Magda. Peníze skončily v automatech, já mám problémy se splácením.

Vzala jsme si půjčku tři sta tisíc, na pořízení našeho domečku, vypravuje svůj příběh Petra. Domeček nemáme, manžel si za peníze koupil auto, mne zůstaly obrovské dluhy. Když chci, aby také půjčku splácel, zeptá se mi, jestli nechci pár facek. Teď mám na krku úvěrový podvod...

Partner mi nikdy, ani když jsem byla na mateřské, nedal ani korunu, pokračuje třicetiletá Ivona. Musela jsme ho ale živit, jinak bych život s ním nepřežila. Abych ušetřila, jezdila jsem zásadně na černo. Pokuty jsem nesplácela, nebylo z čeho, teď mne stíhají exekutoři, protože dlužím 80 tisíc.

Ekonomické násilí někdy může být z pohledu veřejnosti absurdní: žena má například žárlivým partnerem zakázáno chodit pracovat, nesmí mít účet, musí vyúčtovávat každou korunu, ale přitom partner jí nedává peníze nebo ji nutí se zadlužit. Mezi ženami, které vyhledaly pomoc v azylovém zařízení pro oběti domácího násilí ROSA, celá polovina měla partnerem zakázáno chodit do zaměstnání. Polovina jich musela předkládat účtenky ze všech obchodů, kde nakupovala. Třetinu těchto žen partner donutil vzít si půjčku, aniž by sama mohla použít korunu pro sebe. Přitom dvě třetiny těchto žen neví, jaké prostředky má partner k dispozici, kde má konto. Většina jich sice mohla mít

vlastní účet, ale většina z nich mohla hospodařit jen s penězi na jídlo, či ze svého účtu splácet partnerovy dluhy a půjčky. Celá třetina žen se potýkala s masivní závislostí na partnerovi: partner platil vše sám (hotovostí či kartou) a manželce nedával do ruky žádnou hotovost. Polovina těchto žen si dokonce musela prosit o nákup hygienických potřeb pro sebe. Polovina žen musela říci partnerovi PIN ke své kartě, ale tři čtvrtiny neznali údaje ke kartě manžela a neměly žádný přístup k jeho peněžům. Třetina žen pod nátlakem partnera platí jeho dluhy. Proti čtvrtině z nich je následně vedeno exekuční řízení.

S ekonomickou kontrolou se podle studií ROSY potýká 65,5 % obětí domácího násilí. Žádné peníze na chod domácnost nedostává 25,6 procent

obětí násilí. Cíleně málo peněz od partnera dostává 23,6 procenta týraných žen. Další 8,4 % žen musí o peníze prosit, jsou jim přidělovány po malých bankovkách a poté musí předložit vyúčtování. Řada žen, obětí ekonomické manipulace a násilí, nemá základní finanční návyky, nerozumí smlouvám o půjčce, čtvrtina nikdy neměla účet a díky tvrdé psychické manipulaci a nízké finanční gramotnosti, dané vynucenou závislostí na partnerovi, jsou snadným terčem splátkových firem, podomních prodejců i různých úvěrových společností, když nedomýšlí důsledky zadlužování a půjčování.

Tyto ženy jsou navíc ve většině případů závislé na dávkách státu – dávkách rodičovské a další státní podpoře. Z těchto peněz splácí své finanční závazky. Jiří Vavroň

Projekt: Umění říci ne

Základním cílem projektu Umění říci NE v roce 2014 je preventivní ochrana seniorů a senierek před různými formami násilí, kterému mohou být vystaveni doma od nejbližších, venku na ulici nebo v zařízeních, ve kterých žijí. Připravujeme semináře pro seniory i jejich nejbližší, pečující osoby i další pracovníky, kteří jsou se seniory v denním kontaktu. Součástí projektu bude i kampaň a videa, která najdete během podzimu na našich stránkách. Projekt je podpořen grantem Ministerstva vnitra ČR. Pokud jste zařízení poskytující služby a máte zájem o realizaci bezplatné besedy v zařízení pro seniory či jejich blízké, pečující osoby v září či říjnu 2014 v Praze, napište na info@rosa-os.cz. „Projekt jsme realizovali již v loňském roce a jeho smyslem je informovanost seniorů, veřejnosti. Více lidí nám začalo volat i na naši SOS linku, volali nejen samotní senioři, ale i pečovatelky z domovů, příbuzní, kteří si začali všimnout násilí ve svém okolí a jak mu zabránit. Vzrostl i počet senierek vyhledávajících pomoc poradny“ říká Zdena Prokopová, vedoucí SOS linky ROSA.

Stopnasili.cz na školách

Hlavním cílem projektu je i v letošním roce podpora dětí a studentů, které mohou být zasaženy násilím v prvních vztazích i mohou být svědky násilí doma, mezi blízkými. Cílem projektu je minimalizace násilných vzorců chování. Projekt je podpořen grantem prevence kriminality Magistrátu hl.m. Prahy. ROSA, která dlouhodobě pomáhá ženám obětem domácího násilí, vám jako každý rok nabízí preventiv-

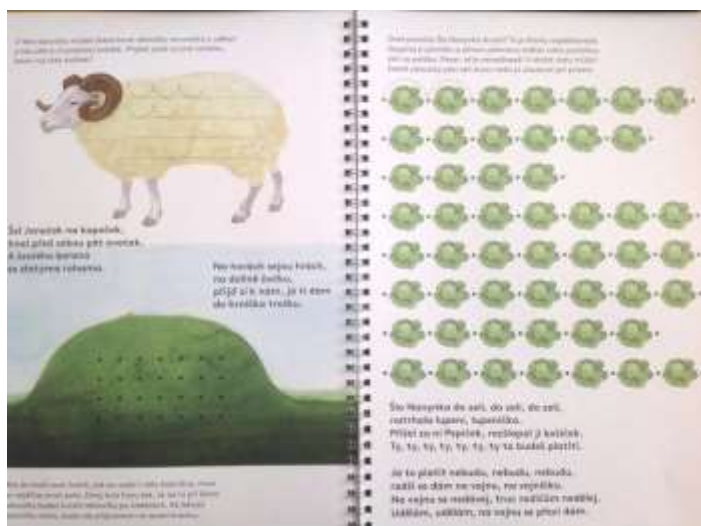
ně zaměřené semináře pro studenty ve vaší škole. Školám, které mají zájem pracovat se studenty s tématem násilí ve vztazích, ROSA nabízí možnost seminářů – vždy pro cca 25-30 studentů. Semináře lze díky podpoře Magistrátu hl.m. Prahy realizovat bezplatně na vašich školách do konce prosince 2013. Pokud máte jako střední škola v Praze zájem o bezplatný seminář pro studenty v období 8.9. – 15.12.2014, napište na info@rosa-os.cz.

Přečetli jsme :

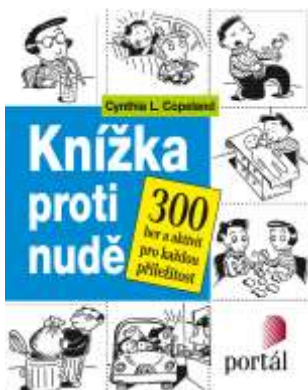
Obrázková kniha Klárka hezky povídá je určena pro děti s narušenou komunikační schopností. K nápadu knihu vytvořit dovedla Michaela Černickou zkušenost z návštěv logopedické ambulance s vlastní dcerou. I přes kreativitu logopedky začalo opakování stále stejných úkonů, které je nutné s dětmi doma procvičovat mezi jednotlivými návštěvami logopeda, dceru nudit a chuť procvičovat se zmenšovala. Paní Černická pro ni proto vymýšlela „pokaždé nové a nové pracovní listy“, obměňovala tvary, do kterých se obloučky vkreslovaly, přizpůsobovala témata obdobím, kdy cvičení zrovna prováděly. Efekt byl obrovský: logopedická procvičování dceru bavila, těšila se, co nového jí

správným „vepsáním“ obloučků vznikne a co si bude moci po skončení denního „úkolů“ vybarvit, vystřihnout, doplnit. Takovýto způsob odměny je pro děti velice důležitý. Kniha je určena předškolním dětem, zejména ve věku 4-6 let. Jde především o děti s poruchou tempa a plynulosti řeči a fonačními a respiračními funkcemi, tedy hlavně o děti s diagnostikovanou koktavostí či brebtavostí. Stejně tak ale může být kniha velmi prospěšná dětem s vývojovou vadou řeči či opožděným vývojem řeči a jinými specifickými poruchami. Kniha mohou používat i děti bez výraznějších komunikačních či řečových potíží, kterým pomůže rozvíjet nejen výše zmíněné schopnosti, ale také potřebné sluchové vnímání (hlavně analýzu slov na slabiky, rytmizaci, verbální paměť), grafomotorické dovednosti, zrakové vnímání, aktivní i pasivní slovní zásobu, mluvní pohotovost a mluvní apetit, tedy různé schopnosti podporující přirozený a rovnoměrný vývoj dítěte. www.fraus.cz

Přečetli jsme a využíváme při práci s dětmi:

Knížka proti nudě

Máte děti a často se vám zdá, že půlku času s nimi trávíte na cestě někam a půlku čekáním, až to nastane? Člověk se řítí k dětskému lékaři, aby stihl dobu objednání, a pak tři čtvrtě hodiny sedí, než na něj přijde řada. A to je ta pravá chvíle, aby děti začaly kňourat a zlobit. A to je čas na Knížku proti nudě, která přináší hry použitelné téměř v každé všední situaci, při návštěvě restaurace, obchodu, při jízdě v autě, vlaku či letadle, při stání ve frontě, čekání v čekárně atd. Autorka Cynthia L. Copeland jako zkušená matka totiž ví, že děti stačí jen inspirovat a jejich hravost, nadšení a fantazie jim dovolí hrát si kdekoli s čímkoli téměř bez jakýchkoli příprav, jen s využitím toho,

co. V knížce najdou podněty rodiče kojenců i dospívajících. A pár rad tu naleznou také čekající rodiče...
<http://obchod.portal.cz/knizka-proti-nude/>

Krátké hry pro dlouhé chvíle

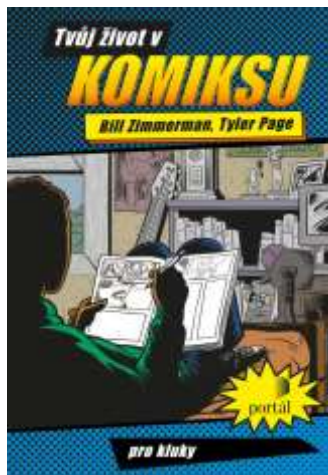

Nehlučné hry a činnosti bez nároku na velký prostor, které pomohou dětem od 2 do 10 let přečkat nepříjemné nebo nudné chvíle. Hry proti nudě současně rozvíjejí fantazii dětí, jejich smysl pro logiku, rozšiřují jejich znalosti a cvičí pozorovací schopnosti a paměť. Uplatňuje se tu jak dětská soutěživost, tak i schopnost respektovat druhé a přizpůsobit se situaci.
<http://obchod.portal.cz/kratke-hry-pro-dlouhe-chvile/>

Tvůj život v komiksu

Knížka Tvůj život v komiksu je určená především pro kluky od 9 do 13 let. Reaguje na častou oblibu komiksových příběhů u dětí, ale zároveň nabízí něco zcela nového. Kluci totiž mohou na komiksech, které jsou jim touto cestou předkládány, aktivně spolupracovat doplňováním textů či obrázků. Tak jim knížka umožní:

- *kreslit a psát o vlastním životě,
 - *rozhodovat, co komiksové postavy říkají nebo si myslí,
 - *dokreslovat a dotvářet příběhy,
 - *relaxovat, hrát si a tvořit,
 - *zamýšlet se nad tím, kdo jsem,
 - *nebo si zkrátka vytvořit svůj vlastní, zcela původní komiks.
- <http://obchod.portal.cz/tvuj-zivot-v-komiksu/>

Dokreslovačky pro malé i velké umělce

Knihy obsahují celostránkové úkoly, jejichž zadání je velice stručné a jasné. Čtenář, v tomto případě spíše kreslíř, má podle instrukcí, které se liší ve stupni volnosti, dokončit nějaký obrázek: dokreslit jej, dobarvit, doplnit k němu slova. Témata jsou vybrána tak, aby vyhovovala dětem i dospělým. Kniha může být využita jednotlivci i skupinami např. v rámci výtvarné výchovy, volnočasových aktivit, relaxace, tréninků kreativity. Výhodou je, že úkoly nevyžadují prakticky žádnou přípravu a jsou jednoduché, takže jejich využití je ideální zejména „pro zahřátí“ skupiny či při nutnosti vyplnit časovou mezeru. Kniha je určena pro děti a dospělé, kteří mají rádi tvořivé, a přitom nenáročné aktivity, volnočasové pedagogy.

Fotografie z prezentace ROSY na Setkání poskytovatelů sociálních služeb v Praze 4, které se konalo na Nuselské radnici dne 24.6.2014.

ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy

ROSA - centrum pro týrané a osamělé ženy
Podolská 242/25
147 00 Praha 4

Tel./fax.: +420 241 432 466
SOS tel.: + 420 602 246 102
(Po-Pá: 9-18 hod.)

hlavní e-mail o.s. ROSA:
info@rosa-os.cz
internetové poradenství:
poradna@rosa-os.cz -
Vedoucí azylového domu
ROSA: azyj@rosa-os.cz

IČO 68405359
Bank.spojení:
0008399319/0800
Sbírkový účet:
2848609349/0800

ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy, poskytuje ženám – obětem domácího násilí a jejich dětem tři akreditované sociální služby:

Informační a poradenské centrum ROSA pro ženy - oběti domácího násilí:

Posláním služby odborné sociální poradenství v Informačním a poradenském centru ROSA je poskytovat bezplatné odborné sociální poradenství v oblasti domácího násilí (tj. sociálně právní poradenství, sociálně terapeutické poradenství, případně psychologickou pomoc) ženám obětem domácího násilí v nepřiznivé sociální situaci, aby se

lépe orientovaly ve svých právech, našly odvahu a schopnost řešit svoji situaci, pochopit cyklus násilí a posílit jejich ochranu před dalším násilím v rodině. Ke konzultacím v centru je vždy nutné se předem objednat na telefon 241 432 466.

Azylový dům ROSA

s utajenou adresou: Na činnost Informačního a poradenského centra ROSA navazuje azylový dům a byty s utajenou adresou. Zde se ženám dostane nejen bezpečí a ubytování, ale ženy zde mají zajištěnou i specializovanou komplexní psychosociální pomoc, dětem se věnují psychologka a herní terapeutka, sociál-

ní pracovnice.

Telefonická krizová pomoc:
SOS linka: 602 246 102, pevná linka 241432466, internetová poradna: poradna@rosa-os.cz
Smyslem linky je zajištění okamžité pomoci obětem domácího násilí formou krizové intervence, specializované konzultace, sestavení bezpečnostního plánu, informace, kam se může oběť domácího násilí ve svém regionu obrátit o pomoc.

PODPORUJÍ nás :

Dotací: MPSV

Granty: Magistrát hl.m. Prahy (sociální služby, prevence kriminality), MČ Praha 4, MVČR

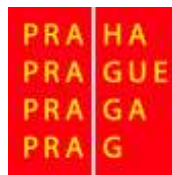
Finančními dary v rámci

Corporate social responsibility: Petr Škrála, Marie Škrlová, zaměstnanci HP, Nadační fond

Avast, **Materiálními dary:** zaměstnanci externí komunikace T-Mobile, zaměstnanci Nielsen,

Podpora služeb: MČ Praha 2, MČ Praha 4

Děkujeme i všem drobným pravidelným i nepravidelným dárcům, jejich pomoci si velmi vážíme.

PREVENCE SE MUSÍ VYPLATIT
MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Podpořte pomoc obětem násilí

ROSA poskytuje pomoc ženám obětem domácího násilí. Podpořit je můžete i vy. A to formou DMS či zasláním peněz na sbírkový účet. Podpořte tak služby: ROSA - azylový dům pro ženy oběti násilí, odborné poradenství v Informačním a poradenském centru ROSA a telefonickou krizovou pomoc na SOS lince ROSA pro všechny oběti násilí i jejich příbuzné.

Informace o projektu podpory najdete na www.darujspravne.cz a www.darcovskasms.cz.

Pomoc obětem domácího násilí můžete podpořit i Vy.

Odesláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS ROSA na telefonní číslo **87 777**.

Cena SMS je 30 Kč, ROSA obdrží z této částky 28,50 Kč.

Občanské sdružení ROSA můžete podpořit i přímo platbou na sbírkový účet: **2848609349/0800**.

Více informací o nás najdete na www.rosa-os.cz a www.stopnasill.cz.

Za Vaši podporu děkujeme.